

ZA PHDR. STANISLAVOM ŠIŠKOM, DRSC.
31. 5. 1935 – 9. 7. 2001

Vždy som sa tešil na pravidelné zasadnutia Redakčnej rady Zborníku SNM Archeológia. Bola to v posledných rokoch jedna z mála príležitostí, keď som sa mohol stretnúť so svojim milým dávnym priateľom a kolegom Stanislavom Šiškom.

Žial', na tohoročnom stretnutí a zasadnutí sa Stano už nezúčastnil. Opustil nás náhle a nečakane, nepripravených na takúto tragickej udalosť.

V takýchto chvíľach sa vždy natíska večná otázka, prečo? Prečo práve on, človek s veľkým Č? Bohužiaľ, na túto otázku nie je odpovede.

Spoznali sme sa ako osemnásť-devätnásťroční šuhajici. Vážil som si ho od prvých chvíľ, pre jeho dobrotu, skromnosť a kamarátstvo, ktoré nikdy nezatienil ani mráčik. Stano bol jednoducho Stano, na ktorého sa dalo vždy a vo všetkom spol'ahnúť, ktorý sa vo svojej dobrete vždy rozdával, nečakajúc protislužby. Jeho priamočiarosť a zmysel pre pravdu boli fascinujúce a obdivuhodné.

Všetci, ktorí sme ho poznali pocítujeme prázdnosť v duši. Utešovať nás môže len nádej, že Všemo-húci spravodlivo zhodnotia jeho myšlienky a skutky a udelia mu večné dobrotivé Svetlo.

V našich myslach ostaneš vždy Stanko.

Čest' Tvojej pamiatke

Adrian Vallašek